

Procés participatiu del Pla d'Arxius i Gestió Documental de Catalunya

Taula territorial de Lleida (20.02.2019)

Direcció General del Patrimoni Cultural

25 d'abril de 2019

Assistents

Taula territorial realitzada el 20 de febrer de 2019 a Lleida, Arxiu Històric de Lleida, amb els assistents següents:

	Cognoms, Nom	Adscripció
1	Carles Quevedo	Arxiu Comarcal d' Urgell
2	Carme Capdevila	Arxiu Delegació del Govern a Lleida
3	Iolanda Enjuanes	Arxiu Municipal de Lleida
4	Jonàs Suárez	Arxiu Municipal de Lleida
5	Mònica Sesma	Arxiu Municipal de Lleida
6	Glòria Vilella	Arxiu Històric de Lleida
7	Sílvia Ferrús	Institut Estudis Ilerdencs
8	Marta Llobera	Institut Estudis Ilerdencs
9	Raimon Ribas	Arxiu Nacional d'Andorra
10	Julio Quílez	Arxiu Comarcal d'Alt Urgell
11	Fernando Lázaro	Arxiu Comarcal del Pallars Jussà
12	Anna Moli	Direcció General del Patrimoni Cultural
13	Pepita Raventós	Arxiu de la Universitat de Lleida
14	Josep Jordana	Arxiu de l'Audiència i Jutjats de Lleida
15	Dolors Montagut	Arxiu Comarcal de la Segarra
16	Maria Pau Gómez	Arxiu General d'Aran
17	Mònica Corchete	Arxiu Judicial de Lleida
18	Lluís Obiols	Arxiu Municipal de la Seu d'Urgell
19	Anna Esteve	Arxiu Diocesà de Lleida
20	Maite Pedrol	Arxiu Comarcal de la Noguera
21	Teresa Ibars	Arxiu de la Diputació de Lleida
22	Robert Porta	Arxiu de l' Institut dels Germans Maristes
23	Maria Jesús Llaveró	Arxiu Històric de Lleida
24	Carme M ^a Marrugat	Arxiu Comarcal del Pallars Sobirà
25	Daniel Vilarrubias	Arxiu Comarcal del Pla d'Urgell
26	Oriol Riart	Arxiu Municipal d'Esterrri i Valls d'Àneu

Antecedents

El govern de la Generalitat de Catalunya, en la reunió d'11 de desembre de 2018, va aprovar el Pla d'Arxius i Gestió Documental de Catalunya com un projecte transversal i participatiu a desenvolupar els anys 2019 i 2020.

La primera fase del Pla és la realització d'un procés participatiu obert a les administracions públiques, responsables i professionals dels arxius i la gestió documental, institucions privades, empreses i associacions per a realitzar entre tots la diagnosi del Sistema d'Arxius de Catalunya (SAC).

La Direcció General del Patrimoni Cultural ha convocat vuit taules de debat en tot el territori. Amb aquesta trobada presencial iniciem el procés de participació, que continuarà després amb la convocatòria de taules d'experts per a reflexionar sobre els temes que hagin sorgit en el debat.

El debat en taules territorials s'organitza en dues parts. En una **primera part** els assistents expliquen què pensen de la situació del seu lloc de treball i sobre el centre, servei, institució o empresa on treballen, així com del sector de l'arxivística i la gestió documental en una visió més global. En una **segona part** es reflexiona sobre sis àmbits de debat.

Resum del debat general de la primera part

- La gran preocupació és la gestió dels documents electrònics i en especial el suport als ajuntaments petits. D'altra banda, cal connectar amb la ciutadania, els arxius estan lluny dels ciutadans. Calen polítiques transversals al servei dels ciutadans, sumar esforços i col·laboració entre els diferents arxius.
- No s'està tenint la visió del territori per a la implantació de l'administració digital. Existeix el risc que la gestió de la documentació electrònica acabi centralitzada a Barcelona.
- Actualment als arxius s'ha de fer de tot i tenir massa funcions diferents, raó per la qual són necessaris perfils diferenciats i nous perfils professionals com els informàtics. Hi ha una gran mancança de personal qualificat.
- El Pla d'Arxius ha de tenir en compte el territori, sobre això existeix preocupació. S'ha de recollir les diferents necessitats dels diferents tipus d'arxiu. S'ha de discutir si l'adscripció al Departament de Cultura és la més adient pels arxius, sobretot ara que estem immersos en la documentació electrònica. Així es podrien plantejar adscripcions a altres departaments més adequats, com ara el de Polítiques Digitals.
- Hi ha manca de lideratge i d'un referent clar, no hi ha direcció ni polítiques clares. Òrgans com el Consell Nacional d'Arxius i Gestió Documental no acaben de funcionar. També es requereix una major transversalitat.
- La gran preocupació és l'administració electrònica i que es doni el suport correcte per la seva implantació.
- La gran preocupació és la visibilitat dels arxius en l'administració electrònica.
- La digitalització és una de les preocupacions i reptes que enfronten els arxius, ja que no es tracta només de la digitalització sinó també de la conservació dels fons. Manca la estandardització de tot allò relatiu a la digitalització de les imatges. Així mateix, l'externalització de serveis també es motiu de preocupació i acaba sent contraproductiu a llarg termini. Finalment, manca una sistemàtica per fer recerca i recuperació del patrimoni fotogràfic en les comarques de Lleida.
- A comarques amb nuclis de població petits i dispersos l'únic referent és l'arxiu comarcal i aquests requereixen més inversió per poder desplegar els seus serveis i donar suport tant a la part analògica com a la digital. D'altra banda, preocupa la situació del personal subcontractat. S'hauria de poder garantir al personal extern com a mínim un sou equivalent al personal propi.

- Hi ha descoordinació de polítiques entre els diferents actors del sistema. Així mateix, hi ha una manca d'eines per interpretar i difondre (reutilitzar) la informació. Actualment hi ha una manca de coneixement del funcionament del arxius i això dificulta, per exemple, que els informàtics coneguin els mecanismes d'integració, de forma que es puguin integrar i reutilitzar bé les dades. Finalment, hi ha una greu mancança en temes de formació i el grau formatius són obsolets. Els arxivers desconeixen els mecanismes d'interoperabilitat i no poden oferir productes integrats.
- Els arxius generen actualment massa preocupacions. Les TIC han revolucionat la societat i els usuaris exigeixen una immediatesa que els arxivers no poden donar. El portal Arxius en línia és un simple aparador. La professió és desconeguda, marca màrqueting per poder difondre els arxius i les seves activitats.
- No estem preparats per als canvis tecnològics. Hi ha una manca de formació i coneixements dels professionals en aquest aspecte i cal suport de serveis informàtics de forma permanent.
- El SAC ha estat creat per llei, però hi ha una clara mancança de polítiques coordinades i en la integració dels diferents arxius. S'han de definir els requisits i instruments mínims per controlar el sistema i adaptar-los a la realitat del món digital i la gestió documental electrònica, tant en temes de gestió com de coordinació. D'altra banda, no s'ha explorat la reutilització de dades, ja que actualment estem massa centrats en la gestió documental del dia a dia. Finalment, la formació és crítica per poder desenvolupar i consolidar el sistema.
- Hi ha una manca de taules d'avaluació dels documents judicials. Els arxius judicials es troben al marge de la gestió dels documents administratius, tenen poca visibilitat i no estan preparats per implicar-se en un sistema de gestió documental. Preocupa també el paper que tindrà l'arxiver quan estigui implantada la gestió documental digital. Podria donar-se el cas que desapareixes?. Hi ha una clara mancança de formació en l'àmbit de les TIC.
- Les principals funcions dels arxius comarcals són donar suport a l'administració local, a la gestió documental i a l'administració electrònica. Actualment, els arxivers tenen massa funcions que impedeix que puguin abordar els temes en profunditat. Així mateix, tampoc tenen la formació adient i manquen perfils professionals.
- El sistema actual d'arxius hauria de ser més inclusiu i integrar als diferents tipus d'arxius. D'altra banda, existeix la percepció que l'administració electrònica està deixant fora als arxius.
- Tot i la importància de l'administració electrònica, no s'ha de descuidar la visió història dels arxius, que arrossega una sèrie de problemes heretats com ara l'accés, dispersió dels fons, etc. Una de les preocupacions és el tema de l'accés a la informació, que és necessari d'homogeneitzar, ja que actualment s'apliquen diferent en funció de l'arxiu.
- Hi ha una gran diversitat d'arxius, raó per la qual s'hauria de realitzar un acostament entre els diferents tipus d'arxius i conèixer el que fem. Es troba a faltar una estratègia d'integració entre els diferents tipus d'arxius. Així mateix, els arxivers tenen massa tasques per a desenvolupar actualment i no tenen prou suport. I no oblidar que molts arxius estan centrats en la documentació històrica.
- El problema de base és que les administracions no tenen una creença ferma en els arxius ni els doten dels pressupostos que permeti poder executar totes les seves funcionalitats. El principal problema és la manca de recursos. Els arxivers no han d'estar acomplexats perquè no saben prou, de fet no ho han de saber de tot. Han de poder disposar dels recursos necessaris per poder desplegar les seves funcions.

- En el SAC s'han d'incloure els arxius privats per poder donar-los suport a tots els nivells. En el sector privat no s'inverteix en arxius, els arxivers han de saber fer de tot i semblen abocats a desaparèixer, raó per la qual han de justificar molt la seva funció. Els arxius no es poden limitar a ingressar i conservar, no són un magatzem de papers. El futur està en la gestió documental i en aquest camp els arxivers d'empreses i institucions privades no s'han posicionat com els hi pertocaria. La gestió de l'arxiu abasta actualment tot el cicle de vida del document i requereix d'un enfocament transversal. Finalment, els arxius fan una funció important al territori i calen serveis transversals que els hi donin suport. És necessària la cooperació i compartir recursos i serveis.
- La dependència del Departament de Cultura resta possibilitats als arxius, així si els arxius estiguessin adscrits a un altre departament transversal i amb majors recursos s'obririen noves possibilitats. Actualment s'està produint la substitució dels arxivers per altres perfils professionals no transversals que s'han posicionat millor i tenen un major reconeixement, tant a l'administració com al sector privat. S'ha d'evitar la divisió entre gestió del patrimoni i gestió documental perquè tot és igual d'important. El Departament de Cultura s'ha deixat prendre les competències en matèria de transparència.
- Els arxivers estan sent substituïts en alguns àmbits per altres perfils no transversals que són més valorats per l'administració, així pel sector privat. Per tant, hi ha manca d'equips multidisciplinars per assumir els reptes als que s'enfronten i els arxivers es troben molt sols.
- Tant la gestió administrativa com la patrimonial/històrica tenen la mateixa importància i s'han d'integrar i no estar separades.
- Hi ha desconfiança en aquest Pla, no s'ha desenvolupat la Llei 10/2001 i encara no s'ha acabat el disseny del mapa comarcal.
- La gestió que es fa des de Barcelona genera desconfiança. Preocupa el "rum-rum" que ve de l'àrea metropolitana de Barcelona, que qüestiona l'equilibri territorial i el repartiment de recursos. La XAC és molt important a tot el territori, ja que no s'ha de perdre de vista que els 85 % dels ajuntaments tenen menys de 10.000 habitants. Actualment només queden dos arxius per fer al territori i els dos estan a Lleida. D'altra banda, el quadre de classificació local i comarcal és motiu de preocupació, ja que només s'ha implantat el quadre resumit del Consorci d'Administració Oberta de Catalunya (CAOC).
- Actualment els usuaris demanen immediatesa i no sempre és possible o necessària. L'administració electrònica i les TIC són un motiu de preocupació. D'altra banda, es va treballar un quadre de classificació i s'ha implantat el de l'ESEV, fet que es pren com exemple de la manca de coordinació entre administracions. Cal integrar eines de treball
- L'arxivística moderna sembla que s'aboca cap a la gestió documental i l'administració electrònica. Aquesta gestió documental si que justificaria canviar l'adscripció dels arxius cap a un altre departament, però no així la gestió històrica i patrimonial, per a la qual se sent inquietud. L'important no és el canvi de departament sinó que es disposi dels recursos necessaris.
- Actualment els arxius s'estan movent entre dos mons, el de la part històrica i el de la part electrònica i en ambdós manca formació. El gran repte actual és la gestió digital sense perdre de vista la gestió de la part històrica i patrimonial.

Resum dels diferents àmbits

A. El Sistema d'Arxius de Catalunya (SAC)

Objecte: Revisió del Sistema d'Arxius de Catalunya (2001-2018): realitats, limitacions, propostes de millora i canvi.

L'ANC és un arxiu molt important, però al ser un arxiu no pot ser la capçalera del sistema.

En relació a l'**adscripció dels arxius** en l'organigrama de la Generalitat, no es tracta d'un debat teòric. El canvi de l'adscripció actual a Cultura hauria de servir per a millorar polítiques i recursos (si és només un canvi de nom no serveix). Per als arxius de les delegacions del govern (arxius administratius), el canvi a Presidència ha sigut positiu perquè ara tenen més autoritat. A nivell de la Universitat de Lleida, la dependència de la secretaria general també els afavoreix i el mateix es comenta d'aquells arxius municipals que han sortit de l'àrea de cultura i estan a Secretaria perquè ara tenen més presència i influència. En institucions privades, l'arxiu depèn del qui mana. A partir d'aquestes consideracions s'hauria de valorar bé la dependència orgànica de la direcció del SAC perquè es tracta d'un òrgan que afecta, no solament als arxius de la Generalitat, sinó al conjunt del sistema.

En resum, es percep que posar l'accent en la gestió documental pot justificar un canvi de dependència dels arxius cap a òrgans transversals amb autoritat sobre el conjunt de l'administració, mentre que els arxius històrics ja estan bé a Cultura. Tanmateix, és preocupant la percepció existent que continuar a Cultura signifiqui tenir menys recursos. Per tant, es demana o no el canvi d'adscripció orgànica, el més urgent és obtenir una major participació en el pressupost del govern per a tenir més mitjans. L'Administració de la Generalitat ha de demostrar que té interès i creu en el sistema d'arxius, per tant, **la clau més que en l'adscripció està en disposar d'un augment de pressupost i de competències** i que el departament o organisme on estiguin adscrits els arxius tinguin interès en aquests i prenguin decisions. Es comenta també que els arxius i la gestió documental han de continuar unides en un únic òrgan.

El SAC ha de tenir en compte tots els arxius del sistema i els arxius **privats no es senten part del sistema**, per tant, el SAC ha de recollir la realitat dels arxius més enllà de l'administració pública.

Els arxius municipals no estan ben gestionats dins del sistema d'arxius. Les dues administracions de les que depenen, Diputacions i Generalitat, no es coordinen de forma correcta i molts ajuntaments estan desatesos. Per tant, caldria **millorar la coordinació entre la Generalitat i les Diputacions** per donar més assistència als petits ajuntaments en gestió documental i administració electrònica, i no solament en el tema històric i patrimonial. Amb els recursos adequats, es podria plantejar que els municipis de més de 5.000 habitants tinguin arxius.

La coordinació entre les administracions és necessària i és crític que es millori aquest aspecte. Així, qui estigui al capdavant del sistema d'arxius hauria de ser un ens que permetés aquesta coordinació entre arxius i amb les diferents administracions i reconegut per aquestes. En resum, hi ha **massa dispersió entre els diferents tipus d'arxius** i hi hauria d'haver més coordinació entre ells i les administracions de que depenen. Hi ha una gran manca de comunicació entre administracions i no es treballa de forma global. **La coordinació entre administracions és bàsica.**

Potser s'hauria de plantejar que hauria d'haver **dos tipus d'arxivers**, un centrat en **gestió documental** i un altre centrat en **documentació històrica**.

Els arxius diocesans depenen de la Secretaria General i en aquests moments s'està produint una gran renovació de personal arxivístic dintre d'aquests tipus d'arxius.

Diferents administracions tenen diferents tipus de programes de gestió documental i això genera problemes.

Abans els arxius comarcals eren bàsicament històrics, però ara també són administratius i hi ha una gran manca de recursos. Així **manca molt personal per poder desplegar l'administració electrònica** i s'hauria de millorar la **formació dels arxivistes**.

Actualment hi ha una manca de lideratge i la figura d'una direcció general d'arxius és necessària.

B. Governança i funcionament dels arxius

Objecte: Revisar la gestió dels centres d'arxiu: context normatiu, equips, recursos, treball en xarxa. Realitats, reptes i propostes de futur.

En relació als pressupostos, **cal tenir partides més flexibles i amb pressupostos més dinàmics**.

Els arxius pateixen un dèficit de personal crònic mentre que a altres unitats administratives sembla que hi ha gent sense feina. Perquè no es poden **redistribuir els recursos humans d'una altra manera** a l'interior d'una administració i socórrer els arxius? No hi ha prou mobilitat de personal entre arxius i una de les raons podria ser la manca d'incentius per fomentar la mobilitat en el territori. Això passa en determinades comarques allunyades que tenen dificultats per a trobar determinats perfils professionals, que no existeixen en el territori o no s'hi poden instal·lar perquè els contractes no són estables. Es necessita personal, sí, però **personal format**, i aquest problema no es resol amb becaris i contractes del SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya). És imprescindible tenir **plantilles estables, especialitzades i ben dimensionades a les necessitats dels diferents centres i territoris**.

Es planteja la possibilitat de crear màsters online per formar al personal per evitar els trasllats dels residents lluny de les ciutats.

Cal liderar la governança dels arxius en la gestió de bancs i bases de dades homogènies. Manca crear bases de dades transversals amb quadres de classificació adients per totes les administracions que permetin treballar en xarxa i **amb un únic vocabulari**. El futur no està en la gestió documental, sinó en **com es fan servir les dades i com es reutilitzen aquestes**. Així, la gestió de la documentació està resolta i ara entrem en un nou cicle centrat en l'explotació de les dades que estan als documents que implicarà la reutilització d'aquestes per donar un servei integral als usuaris. **L'arxiu ha de continuar participant en tot el cicle de vida dels documents i intervenir també en la gestió de les dades**.

Necessitat que els arxius siguin gestionats per **equips amb diferents experteses i perfils** perquè a l'arxiver no se li pot demanar que sàpiga de tot. També cal potenciar la figura del personal auxiliar, actualment poc valorada, que podria descarregar feina als tècnics.

Finalment es remarca que el dimensionament de les plantilles s'ha de fer per segments d'arxius i que això s'ha de fer a partir de determinats paràmetres que tinguin en compte les característiques del territori, la població a la que se serveix, el volum documental que es gestiona, etc.

C. Gestió dels documents, de la informació i la transparència

Objecte: La gestió documental i l'accés als arxius en la preservació dels drets dels ciutadans en una societat oberta i democràtica.

L'accés a la informació continguda en els documents i la manca de criteris homogenis per garantir aquest dret de la ciutadania és una de les grans preocupacions en aquests moments. Actualment hi ha un problema entre la demanda dels ciutadans i les capacitats tecnològiques de què disposen, d'una banda, i la legislació al respecte. La normativa d'accés s'ha complicat i cal unificar-la i compactar-la.

Així, **sense accés no hi ha transparència**, però la Llei 19/2014 fa que els criteris d'accés s'hagin de determinar cas a cas tenint en compte que hi ha un xoc **entre les legislacions arxivística, de protecció de dades i de transparència**.

L'impacte de la Llei 19/2014 sobre el dret d'accés recomana millorar els quadres de classificació i avançar en les taules d'avaluació documental. Així, s'estan desenvolupant iniciatives per coordinar les entrades d'alguns quadres municipals amb recomanacions sobre l'accés, però **la decisió final sobre l'accés recau sempre sobre òrgans aliens als arxius**. La CNAATD ha perdut poder i influència.

Es comenta que el dret d'accés tendeix a aplicar-se de forma restrictiva i sovint incoherent. Es donen cassos "kafkians". A final acaba sent l'arxiver qui ha d'interpretar la normativa i s'arrisca. Es planteja que sigui **l'arxiver el responsable d'aplicar la normativa cas a cas des d'una perspectiva garantista dels drets de la ciutadania**. Per tant, l'arxiver hauria d'estar dotat de major autoritat sobre l'accés.

A nivell de **fons fotogràfics**, no només s'ha de tenir en compte les legislacions relatives a l'accés, la transparència i la protecció de dades, sinó que **també s'ha de considerar la protecció intel·lectual** dels fons.

Es considera necessari introduir canvis en la llei de transparència o afavorir-ne una altra lectura.

Necessitat urgent d'harmonitzar la normativa i l'actuació dels òrgans que regulen l'accés a la documentació la transparència, la protecció de dades i la propietat intel·lectual. Un fet greu és que **els arxivers no estan a les comissions** que les regulen.

Apoderar i responsabilitzar a l'investigador perquè faci un ús responsable de la informació i la decisió de l'accés no recaigui només sobre l'arxiver. En aquest sentit es planteja la possibilitat que es recuperi el carnet d'investigador.

Un altre qüestió a plantejar és **per què cada administració té les seves taxes** per accedir a la informació dels arxius i per què aquestes no són unificades.

D. Memòria i patrimoni: els arxius en la societat digital

Objecte: El futur del patrimoni documental i dels arxius històrics davant dels canvis tecnològics i legals.

La **digitalització massiva sense estandardització generaria una problemàtica doble en relació als criteris de conservació dels originals i dels formats digitals**. Així, s'ha de definir com fer aquesta conservació.

Els **fons digitals** haurien d'estar accessibles des d'una **portal únic d'arxius**.

Tot i que sembla que l'administració electrònica és el futur, no s'ha de perdre de vista que continua havent molt material en suport paper que es troba en molt mal estat i sobre el que s'ha d'actuar. Així doncs, **s'ha d'identificar tot el patrimoni**

i com es salvarà aquest com a pas previ a la digitalització. En relació a aquest punt, **no hi ha cap pla de preservació nacional**, ni cap repositori comú per als documents digitalitzats. Es podria crear un servidor únic i mancomunat?.

Existeixen instruments a l'abast sense intermediació informàtica, com la possibilitat dels vocabularis controlats la norma ISO sobre interoperabilitat, molt desconeguda. Com a **fase prèvia** a la utilització de la tecnologia, hem d'estandaritzar la informació. El discurs normalment està centrat en la tecnologia però no en la qualitat del treball previ, que requereix l'ús de normes estàndards.

S'ha de **treballar sobre punts d'accés comuns que permetin un correcta gestió de la informació** u això és tasca dels arxivers. Així, davant la dicotomia entre arxiu i gestors documentals, els arxivers estem desorientats. No acabem de trobar allò que es substancial a la nostra feina, que és estructurar els coneixements continguts en el document. Els **arxivers estructuraren coneixement** i l'estructuració de dades és clau per la gestió electrònica de documents i la reutilització. Per tant, els arxivers han de ser capaços de transmetre allò que fan més enllà de la gestió documental.

Els arxivers s'han centrat històricament en definir com ells accedeixen a la informació, però no han pensat **com els usuaris han d'accedir**, per tant, s'ha de tenir en compte que els arxius estan al servei de la societat i també han d'estar en consonància amb la resta de recursos que aquesta disposa. Així, **a l'usuari se li ha de donar un accés universal i el més ràpid possible**.

S'indica que la visió de que amb la gestió electrònica el paper està mort és una visió falsa. Així mateix, s'indica que **cal un pla de preservació digital i actualitzar la guia de digitalització**.

E. Arxius i entorn. Visibilitat i projecció dels arxius catalans

Objecte: Incrementar la comunicació dels arxius i enfortir els vincles amb la societat.

Algunes institucions i organismes **no són conscients que un arxiu no és tenir un magatzem**, raó per la qual, **manca pedagogia de cara a l'usuari intern** del què realment fa un arxiu.

Els arxius estan poc implicats a les xarxes associatives de la comunitat més enllà dels centres d'estudi i dels aliats tradicionals. S'hauria de trencar la barrera del patrimoni i ser capaços d'arribar a gent a qui ara no interessem gens.

Els arxius no tenen **presència als mitjans**.

Per fer visibles els arxius, és necessari que algú fomenti aquesta visibilitat.

Tot i això, no s'han de transformar les oportunitats en temes de visibilitat en riscos, com a pas previ, s'ha de **realitzar un anàlisi de riscos**.

La difusió ha d'incloure altres activitats diferents a les bàsiques que fem. Motivar al públic. Saber explicar, no tant el que fem sinó per a què servim.

Es necessari **un pla de comunicació que parteixi de les necessitats del ciutadà** i simplificar el missatge i el llenguatge.

La comunicació nos ens ha de portar a oblidar la qualitat i caure en la banalització.

F. La indústria dels arxius i la gestió documental

Objecte: Incentivar l'activitat professional i empresarial dedicada a la gestió documental, la informació i la explotació de dades i la seva relació amb les administracions públiques.

La **externalització cap a empreses externes** és una solució fàcil per l'administració però es veu com un perill.

Els propis arxivers han perdut l'oportunitat de formar **empreses de serveis en el món de interoperabilitat**, fins i tot dins la pròpia administració.

En relació a l'externalització de serveis de gestió documental cap a empreses externes, s'ha de tenir en compte **qui conserva les dades obertes i calen estàndards d'externalització de dades**, ja que actualment la majoria d'estàndards són de biblioteques. Així, els estàndards actuals estan pensats per compartir informació però no per conservar-la, raó per la qual s'ha de definir qui té la responsabilitat en termes de conservació.

Cal **fomentar la col·laboració entre arxius i empreses** per **desenvolupar productes** de forma conjunta.

En relació a les externalitzacions, cal definir quines **tasques o serveis són estructurals (i no es poden contractar)** i quins poden ser objecte d'externalització.

CRÈDITS:

Document revisat per:

Josep Fernández Trabal,
Coordinador del Pla d'Arxius i
Gestió Documental de Catalunya